

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 20. Circa Irregularitatem profluentem ex propriis corporis
mutilatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

Sec. II. De Irregularitate Dubia, 349

entiam esse existimo addens, in hoc defectu nullum alium à Pontifice posse dispensare. Auila p. 7. d. 3. dub. 5. alios referens.

D V B I V M XXXIX.

Patiens defectum impediens Altaris ministerium, potestne alios Ordines, à quorum usu ex vi talis defectus impeditus non est, suscipere?

²¹³ *Certa sup. pmo.* Certum est, defectum corporis congruentem Ordinis usum impediens, vel notabilem horrorem, seu deformitatem causantem irregularem quemquam facere siue ex culpa, siue absque culpa contingat. Cap. 2. de Clerico agrotante. & c. 2. & ult. de corpor. vitia. Rogarim verò, an patiens defectum, qui impedit Altaris ministerium, suscipere possit alios Ordines, à quorum usu ex vi talis defectus impeditus non est?

²¹⁴ *Potest suscipere.* Potest suscipere. Quia hæc irregularitas cum proveniat ex impedimento usus Ordinis, solum comparatione illius Ordinis, cuius usum impedit, constitui debet. Sic Sayr. l. 6. thes. c. 7. num. 8.

²¹⁵ *Suscipere non potest.* Suscipere non potest. Quia impeditus à celebratione ob vitium, seu defectum aliquem corporis absolute est irregularis, & consequenter ab omnium Ordinum susceptione exclusus. Ita Nauar. sum. c. 27. n. 200. Vgolin. de irregul. c. 5. §. 1. n. 4. Bonac. 1. d. 7. q. 2. pun. 2. num. 18.

²¹⁶ *Hoc eligo.* Hoc probabilius esse iudico. Quia cum omnes Ordines ad Sacerdotium referantur, exclusus à Sacerdotio, ab omnibus Ordinibus exclusus censeri debet.

D V B I V M XL.

Si morbus, seu defectus corporis superveniat alicui Beneficio recepto, prius tunc qui defectum patitur, illo, siue sit siue non sit Curatum?

²¹⁷ *Nonnulla suppono.* Si vitium, seu defectus corporis ordinato superveniat, tantum impedit ministerium repugnans huic defectui: v. gr. Sacerdos carens oculis, aut digitis, impeditur à celebratione, sed non à Confessionibus audiendis. Cap. 2. de Cler. agrotan. ibi: Ipsum autem ceteris Sacerdotibus officiis fungi minime prohibemus. Et hoc siue culpabiliter contingat, siue non. Suar. d. 51. sect. 2. n. 13. & 18. Auila p. 7. d. 3. dub. 1. Sayr. l. 6. thes. c. 8. n. 7. Id est dicendum de beneficio, si antecedit morbus receptionem eius, reddit Clericum incapacem illud recipiendi: nisi sit beneficium simplex, ex quo possit sustentari. Iam requiro, num si defectus superveniat beneficio recepto, eo prius agrotum, sit, vel non sit beneficium Curatum?

²¹⁸ *Prius equidem.* Prius equidem. Quia in c. de Restitutis & in c. ult. de Clerico agrotante, vel debilitato, agrotus huiusmodi ab actuali ministerio priuatur. Ergo consequenter priuatur beneficio acceptato, ut qui deseruit altari, de altario viueret. Sic Glossa ad præfata Capita.

²¹⁹ *Non priuatur.* Minime priuatur. Quia esto ab actuali ministerio in his testibus remoueat agrotus, seu defectum patiens, non tamen inibi beneficio priuatur. Ita Suar. d. 51. sect. 2. n. 18. & alij. Hoc quidquid repugnet, Glossa, puto esse asserendum. Nam si Pontifex vellet agrotum huiusmodi non solum ab Altaris ministerio, sed à beneficii possessione priuare, proculdubio exprimeret.

²²⁰ *Hoc dicendum.*

D V B I V M XLI.

Potestne Episcopus in Irregularitate ex defectu corporis dispensare cum Religioso, qui huiusmodi afficitur defectu?

²²¹ *Status quaestio.* Certum est hac irregularitate supposita solius Pontificis esse in illa dispensare. Nauar. sum. c. 27. n. 200. Suar. d. 51. sect. 2. n. 18. Auila p. 7. d. 3. dub. 3. Couar. Clement. Si furiosus. p. 1. num. 7. Querierim verò, an Episcopus possit cum Religioso huiusmodi defectu laborante dispensare?

²²² *Potest quidem.* Potest quidem. Quia ob illius status perfectionem, & decentiam videtur Pontifex conuincere, ut dispensatio ab Episcopo impetrari possit, ne cogatur Religiosus extraordinariis curis implicari, ut à Pontifice dispensatio valeat obtineri. Sic Sylvest. de Irregularitat. q. ult. Tabie. & Rosella ibid. Auila p. 7. d. 3. dub. 1. Maior. de irregul. l. 1. c. 14. n. 15. & alij, quos citat Sayr. l. 6. thes. c. 8. sine.

²²³ *Non potest.* Minime potest. Quia nullibi Episcopis talis facultas dispensandi inuenitur. Ita Laym. l. 1. tr. 5. p. 5. c. 7. n. 3. Palao de cens. d. 6. pun. 11. n. 6.

²²⁴ *Hoc mihi certum.* Profecto non videtur, quoniam fundamento primæ sententiæ odores nitantur. Imo crediderim Pontificis contrariam voluntatem exprimi, dum omnibus ferè Religionibus privilegium impertitus est, ut Prælati Regulares cum suis subditis dispensare in hoc defectu possint, maxime cum Ordinationem subsequitur. Si autem Episcopis hæc esset potestas, hand ita necessarium esset præfatum Religionum indultum.

CAPVT XX.

Circa Irregularitatem profluentem ex proprii corporis mutilatione.

D V B I V M XLII.

Ut quis irregularis sit ob proprii corporis mutilationem, necessariumne est, ut tam culpa, quam ipsa parvis abscissio nota sit?

²²⁵ *Nonnulla suppono.* Vi partem sui corporis etiam usum corporis non impediens, sibi per indignationem

gnationem, aut indifferetio zelo abscindit, vel abscindi permittit, irregularis est. *c. Qui partem, dist. 55.* Quia in ea irregularitate indicenda non consideratur tam effectus ex abscissione relictus, quam voluntas quae sibi causa est ferum iniicere. Quaesierim autem, an necessario debeat nota esse tam culpa, quam partis abscissio.

226
Debet esse nota. Necessario debet esse nota. Quia ex notorietate oritur indecentia contracta ad Ordines suscipiendos. Cum alia sint graviora admodum crimina, quae secreta dum sint Ordinum susceptione non impediunt. Sic Valent. 20. d. 7. q. 19. p. 2. Auila p. 7. d. 3. de irregul. dub. 1. Couar. Clement. si furiosus, nu. 6. Henric. 1. 14. c. 8. n. 4. Navar. sum. c. 17. n. 198. & alij plures à Sayro relati l. 6. thes. c. 7. n. 13.

227
Necessario non debet esse nota. Necessario esse nota non debet. Quia haec irregularitas non tam nititur notorietati culpae, quā excessui, & saevitia, quam quis secum exercuit. Ita Sayr. ubi sup. nu. 12. Garcia de benef. p. 7. c. 12. n. 5. Molina tr. 3. d. 7. o. n. 16. & d. 67. num. 8.

228
Hoc probabilius esse reor. Hanc sententiam spectata Ecclesiae intentione probabilior esse defendo. Nam in ipso c. Qui partem aperte irregularitatis huius ratio annexitur: nempe saevitia, quae Ministrum tam pacifici Mysterij maxime dedecet.

DUBIUM XLIII.

Ex eo quod quis culpabilem causam dederit, ut sibi virilia, vel aliquod aliud membrum amputetur à Iudice, vel à marito ob commissum adulterium: exiitne irregularis?

229
Irregularis exiit. Irregularis exiit. Quia irregularis est qui sibi virilia abscindi facit sed idem est dare causam culpabilem abscissioni: est irregularis. Sic Vgolin. de irregul. c. 18. n. 4. Suar. d. 5. l. 1. c. 2. n. 8. Bonac. d. 7. q. 2. p. 2. n. 3. Laym. l. 1. tr. 5. p. 5. c. 7. sine, Bonac. 10. d. 7. q. 1. p. 2. n. 33. Molina tr. 3. d. 7. o. n. 18. Auila p. 7. de irreg. d. 3. dub. 1.

230
Non exiit irregularis. Non exiit irregularis. Quia id nullo textu probatur: & irregularitas non incurritur, nisi in casibus à iure expressis. Ita Tolet. l. 1. c. 82. Garcia de benef. p. 7. c. 12. à n. 7. Coninch. d. 18. dub. 13. n. 108. Hortad. de irregul. difficul. 14. n. 52. Et alij apud Garciam.

231
Hanc sententiam probabilior mihi eligo. Valde probabilem primam sententiam tot Doctoribus roboratam esse reor, sed eligo ut probabilior secundam. Nam omnes textus hanc irregularitatem indicentes expresse loquuntur de eo, qui sibi ex indignatione, vel zelo indifferetio castitatis membrum amputaverit per se, vel per alium: nullus autem textus loquitur de eo, qui amputationi causam dedit. Ergo non est huiusmodi irregularitas indicenda.

DUBIUM XLIV.

Irregularisne est qui testiculos sibi abscindi facit causa vocis retinenda?

232
Irregularis est. Est irregularis. Quia si textus irregulares esse indicunt, qui sibi virilia abscindi fe-

cerit: aperte indicant, idem iudicium agendum esse de eo, qui causa retinenda vocis facit sibi abscindi testiculos. Sic multi Doctores. Palao de cens. d. 6. p. 12. n. 4. indicat hanc sententiam probabilior communitur esse, dū ait improbabilem non esse contrariam.

Irregularis non est. Quia id non facit ex indignatione, vel ex iusto, aut iniusto castitatis amittendae timore, prout requiritur in c. Ma. ritum. c. Qui partem. c. Si quis absciderit. & aliis, quae referri possunt. Ita Palao cit. atq.

Hunc sequor, cum videam, nullum textum hanc irregularitatem praescribentem loqui de eo, qui sibi testiculos attriuit & elisit, aut comprii fecit: sed de eo, qui sibi virilia abscindi fecerit, quod diuersum proculdubio est. Illud est certum, imbecillitatem virilis membrum, aut eius carentiam absque propria culpa contingentem, ut si na-us faisti absque pudenda, aut per vim à parentibus castratus, aut consilio Medici vel Chirurgi ad valerudinem, aut ab inimicis in odium fidei: irregularitatem minime esse. Porro circa dispensationem huius irregularitatis ex mutilatione voluntaria, si facta sit abscissio integri membri, & occulta, poterit Episcopus dispensare. Trident. sess. 4. c. 6. Et idem existimo, si abscissio calu contineret ex propria culpa, dummodo culpa occulta sit, tamen si abscissio sit notoria. Auila mecum p. 7. d. 3. dub. 3. concl. 2.

CAPVT XXI.

Circa Irregularitatem procedentem ex libertatis defectu.

DUBIUM XLV.

Obligatio reddendi pro seruo alieno ordinato duplicatum prout, adesse ante Iudicis sententiam?

Certum est carentiam libertatis, dum adest, irregularem constituere. Ac seruum sciens, & non contradicente domino, ordinatum liberum esse. Porro si domino ignorante, Ordinibus initiatur, gravem culpam committit, & manet servus si solum minoribus initiatus sit. At si maioribus, domino ignorante, & a fortiori sciente, & contradicente, Episcopus ordinans consensu malitiae, aut illo ignaro qui testimoniam perhibent, aut supplicauerint ordinari, obligantur domino satisfacere induplum hoc est, duplicem seruum loco serui ordinati reddendo, vel duplicatum pretium illius, quod aestimatur. Quaesierim autem, an haec obligatio adsit ante Iudicis sententiam?

Adest quidem. Quia haec est lex dispositiva, ut obligetur dominus seruum sic Ordinatum dimittere. Sic Suarios d. putat. si. se. dem. Etion. 3.

Non adest obligatio ante sententiam. Quia opus non erat duplicatum satisfactionem Non adest Episcopo